

ber —, at Postmesteren ogsaa bestyrer Telegrafkontoret. Nu til 1ste November ophører dette, og saa indtræder der en temmelig betydelig Forandring. Saa længe begge Kontorer vare sammen og bestyredes af en Mand, hjælp man sig med Mandskab, som man bedst kunde. Telegrafpersonalet hjælp undertiden til ved Postekspeditionen o. s. v. Derved er man indtil Dato kommen over det. Men nu efter den 1ste November, naar Telegrafkontoret helt skal udskilles, vil det ikke være muligt at klare sig paa den Maade. Det er ikke Postmesterens Løn, jeg klager over. Derimod er den Kontorholdsgodtgørelse, der er tilstaaet ham, som jeg ser her paa Finansloven er opført med et Beløb af 1,410 Kr., for lille, og det er dels en Følge af, at Telegrafkontoret nu udskilles, og dels en Følge af, at Postsagernes Antal dannede er steget i meget betydelig Grad. Marstals Beboere ere som bekendt søfarende Folk, der vel nok korrespondere en hel Del mere end Folk i adskillige andre Byer, hvis Befolkning ikke er saa meget ude at rejse som Marstallerne. Der er kun faa Huse i Marstal, hvor de ikke have paarørende, som ere borte. Som Følge heraf er Postsagernes Antal ogsaa steget betydeligt i de sidste Aaringer. Jeg kan saaledes oplyse, at der i Finansaaret 1889—90 kun blev befordret knapt 94,000 Breve, men i 1896—97 er Antallet steget til 145,000 almindelige Breve, foruden ca. 1500 anbefalede Breve og noget over 2000 Pengebreve. Endvidere er der i sidste Finansaar solgt Frimærker for næsten 12,000 Kr., omdelt Aviser for over 3000 Kr. og udbetalt Postanvisninger til et Beløb af over 163,000 Kr. og indbetalt Postanvisninger til et Beløb af over 144,000 Kr. Der er altsaa en Omsætning af noget over 322,000 Kr. Det er en Selvfølge, at en saa stor Omsætning og en saa stor Postbesørgelse nødvendigvis kræver et ikke saa ganske lille Personale, naar ikke Publikum skal vente utilbørlig længe paa at faa sine Postsager omdelte. Naar det skulde gaa dernede, som det burde, saa at man ikke kom til at vente længere end en rimelig Tid, er een Assistent ikke tilstrækkelig til Postmesterens Medhjælp, saa maa han have enten en Assistent mere eller ogsaa en Elev. Og regner man en Assistents Løn til 660 Kr. — jeg synes, den staaer opført til det Beløb — og en Elevs til ca. 400, og han desuden skal have et Postbud til, behøver han hertil 1200 Kr. Der har hidtil kun været et Postbud dernede, men det har vist sig aldeles utilstrækkeligt. Dette Postbud maa arbejde fra om Morgen

Kl. 7 til om Aftenen Kl. 10, uden at have mere end højst en Time fri om Middagen. Det er derfor absolut nødvendigt, at der ansættes i alt Fald et Postbud til. Man kan vel næppe regne, at Lønnen til et Postbud kan være ret meget under 600 Kr. Rigtignok har det været saaledes hidtil, at de ikke have faaet dette Beløb, de have kun faaet knap 500 Kr., men man tør vel gaa ud fra, at det ikke er ubilligt at sætte Lønnen for en Mand, der skal arbejde i saa lang Tid til 600 Kr. Naar man saa foruden dette regner Huslejen for Postkontoret til 150 Kr., Ildebrændsel, Belysning m. m. til 250 Kr., bliver Resultatet, at det er nødvendigt for Postmesteren at afholde en Udgift af over 2600 Kr. til Kontorhold. Man har ogsaa fra Indenrigsministeriets Side skønnet, at det ikke længere kunde gaa paa den Maade, og man har i Aar paa Finansloven opført et Tilskud af 900 Kr. til Kontorholdsgodtgørelse dernede. Dette er jeg naturligvis meget glad ved, og jeg haaber ogsaa, at det højtærede Finansudvalg og dette Ting vil lade det passere. Men selv med dette Tilskud af 900 Kr. viser det sig, at det, han faar til sit Kontorhold, bliver ikke mere end godt og vel 2300 Kr., og naar han skal afholde en Udgift af over 2600 Kr. for at kunne faa Posten besørget i rette Tid, vil man se, at der bliver et Underskud af over 300 Kr. Dette Forhold er, som sagt, indtraadt, fordi man nu udskiller Telegrafkontoret fra Postkontoret. Det vilde glæde mig overordentlig, dels for Postmesterens Skyld, dels for det paagældende Publikums Skyld, om man i Finansudvalget og i Ministeriet vilde skænke denne Sag nøje Overvejelse og undersøge, om det ikke kunde indrettes paa en anden Maade, saa at Postmesteren kunde blive nogenlunde dækket. Man anfører ganske vist som Indvending: — jeg har talt med forskellige om det, som skulde være sagkyndige paa dette Omraade —, at han maa tage sig en Elev, som han kan faa gratis. Men Sagen er den, at selv om der er adskillige Kontorer, hvor man har saadan gratis Medhjælp, lader det sig ikke mere gøre i Marstal. Postmesteren maa, saa vidt mig bekendt, for en væsentlig Del benytte sin Hustru til Medhjælp, og det kan jo nok lade sig gøre, men Hustruen, som jo dog ogsaa skal passe sit Hus, har næppe altid Lejlighed til at være paa Kontoret, naar Hjælp behøves, og saa maa det til syvende og sidst gaa ud over Publikum, som nødsages til at vente, skønt Postmesteren dernede er en, saa vidt mig bekendt, baade energisk og meget dygtig